

Андроникъ, кому-то ся и обѣща да проводи помощь; нѣ подѣ явно-то пріятелство кѣмъ старыа Императоръ, Българскый царь крояше тайны планове за да присвои нѣкакъ си Цариградъ спорядъ родство-то на женѣ си Ѳеодоръ. И тѣй Михаилъ проводи своя войводѣ *Нвана* съ 3000 душъ конницы за въ Цариградъ; нѣ слѣдъ малко всечкы-ты му надѣжды ся осуетихъ: защото младый Андроникъ прѣвзе Византиѣ (Цариградъ) и сѣдна на прѣстола.

Въ това время Стефанъ Урошь устрашаваше вече западны-ты страны на Българіѣ съ свое-то нападане, та трѣбаше Михаилъ да иде на-скоро да ги брани, а прѣди да трѣгне, той поиска по-прѣди обѣщанъ-тѣ помощь отъ младаго Андроника. Заради това послѣдній повыка Българскыа царь да слѣзе край Черно-море, близу при Созополь, дѣто и двама-та владѣтеле ся сбрахъ, та ся разговори хъ лично за Сърбскы-ты дѣла и подтвърдихъ миръ-тъ, по кой-то ся рѣшихъ и двама-та задружно да дѣйствовать противъ Сърбскыа краль.

Въ 1330 г. прѣзъ пролѣтъ-тѣ война-та измежду Сърбіѣ и Българіѣ ся захвана: Михаилъ поведе 15,000 душъ войскѣ прѣзъ Етрополскы-ты рѣтове кѣмъ върхнины-ты на рѣкы Струмѣ и Моравѣ, а Андроникъ ся отправи прѣзъ Пелагоніѣ кѣмъ южны-ты прѣдѣлы на Сърбіѣ. Стефанъ Урошь бързаше да залови *Велбуждъ*, сегашній Кюстендилъ, нѣ като ся извѣсти, че Михаилъ разположилъ войскы-ты си около Струмѣ, той ся отправи кѣдѣ него и дойде толкози близу, щото Сърби-ти ясно слушахъ, какво-то гово-